

Katona Katalin: *Fény-Lélek kapu*, 2017

Molnár Éva: *Angyali üdvözlés II*, 2016

A Klebelsberg Kultúrközpont kiállítása Fotók: Miglinczi Éva

Bakonyvári M. Ágnes

KÖSZÖNTŐ

RÉSZLET A KATALÓGUSBÓL

[...] A tér és az emberi test találkozásának sajátos lehetőségét veti fel Molnár Éva *Angyali üdvözlete*: a földtől elrugaskodott, lebegő figura testén áthatoló üveglappal – vagy az üveglapon áthatoló lebegő alakkal? Kinek a teste lebeg? Angyalé vagy emberé? A természeti létezésen áthatoló transzcendens valóság hogyan lényegíti át a természetet? Kérdéseket vet fel a kisplasztika, hogy a válaszokat önmagamban keressem.

Hasonló kérdéseket jár körül B. Laborc Flóra és Szilágyi Ildikó alkotása. A térdelő emberi test illúzióját az áttört bronz felület körvonalai adják, amelyek egyúttal összefogják a kultúra történetének különböző korszakaira utaló motívumokat. Valamennyit magamban hordom? Milyen mélyre engedem gyökereiket? Tudom az alázat testtartásával hordozni őket? A *Faljáró* alakja néhol tömegként, máskor a térben hagyott negatív nyomával észlelhető a kulisszák

térhatároló elemein vagy közöttük. Elidegenedett, szinte kísérteties valóság képzetét kelti mozgásának folyamata. Hová vezet az útja? Hová vezetnek a kulisszák nyílásai?

A kérdésekre a választ keresésemben szinte hív Katalin *Fény-Lélek kapuja*, hogy lépjek át rajta és magam legyek az a testi létező, aki belemerítkézhetek a fény közegébe. Abba a közegbe, amelynek árnyék és szírvány voltával, különböző tükröződésekben vagy a víz hullámainak csillogásaként találkoztam már a természetben éppen úgy, mint a biennálé kiállított tárgyai között. Hova lépek hát be most a kovácsolás helyett öntött vastömegek nyílásán? Önmagamba? Ahol Veled... és Veled... és Veled.. is találkozom? (...)

(XI. Ötvösművészeti Biennálé, Klebelsberg Kultúrkúria. 2017. szeptember 20. – október 15.)

Szilágyi Ildikó: „Faljáró”